

Gumman som rodde

På den här jorden bor en gammal gumma. Denna gumma verkar till synes vara en sådan gumma som man skulle tro lagar all mat själv, som städar det egna hus mycket noggrant, som lyssnar på radio varje morgon, som tar hand om sina barnbarn på helgen, och, viktigast av allt, som bakar eget bröd varje vecka. En sådan gumma som inte köper bröd från affären. Men den här gumman är inte den man tror.

Ni förstår, den här gumman har inget hus, hon bor på en båt mitt i älven. Hon åker längs Muonioälven, från Kilpisjärvi till Pajala. När hon kommer till Pajala vänder hon om och ror hela vägen tillbaka till Kilpisjärvi. Och när hon kommer till Kilpisjärvi släpper hon årorna och låter älven föra henne till Pajala igen. Och på så vis fortsätter det, från år till år. Inte heller lagar den här gumman sin egen mat, hon har en gubbe som lagar mat till dem. Gumman ror och gubben lagar mat. Och inte heller bakar den här gumman, där i båten. Det hade varit svårt. Som du förstår har de heller aldrig någonsin behövt städa i båten eftersom de slänger sitt skräp i älven. Och till sist, de har varken barnbarn eller radio. Det hade också varit svårt, där i båten.

En dag hände något hemskt. Gubben ramlade ur båten! Och inte hade han lärt sig att simma, det hade ju inte varit nödvändigt när man sitter ner i båten! "Ojoj!", skrek gumman gällt i luften. Det blev panik där i båten. Gubben viftade med händerna och gumman skrek. Men vår gumma var inte svag, hon hade rott längs Muonioälven hela hennes liv. Så, gumman andades djupt och drog upp gubben ur vattnet utan svårigheter. När allting hade lugnat ner sig sa gubben "Hoja vilken tur att du är den som har rott och inte jag! Annars hade du inte orkat dra upp mig!". Gumman höll med och kollade på hennes armar, stora som tallarnas stammar. "Du kanske borde lära dig att simma...", sa gumman till gubben. "Nej nej... Nu vet jag vad jag inte borde göra för att inte ramla ur båten!" Gumman höll med igen och började ro. Sedan fortsatte resan igen, mot Kilpisjärvi.

Efter den dagen pratade det gamla paret aldrig mer om detta, och såvitt jag vet, åker de fortfarande där i älven, fram och tillbaka.

Sofia Lindström